

در حضور برزخی، انسان از گذشته و آینده آزاد می‌شود

شماره پرسش: ۱۶۵۷۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۴/۲ ۲۲:۱۸:۱۱

متن پرسش

سلام استاد عزیز: حضرتعالی در برخی از کتب تان فرمودید که انسان به هنگام نماز باید خود را در برزخ احساس کند از طرفی هم انسان می‌بایست که خود را در محضر حق ببیند یا به عبارتی توجه خود را معطوف حضرت حق کند یا از طرفی هم در برخی از کتب تان فرمودید که بسیار عالی است که انسان افق خود را افق حضرات معصوم علیهم سلام کند لذا استاد دچار یک سردرگمی شدم.. حال سوالم از حضرتعالی این است که بهترین و کارسازترین روش برای برخورداری از عالی‌ترین معنویات و نورانیت از «نماز» کدام روش است؟ لطف بفرمایید که آن را دقیقاً بفرمایید. ضمناً بنده در حال مطالعه «راز صلاه» آیت الله جوادی آملی هستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مگر این‌ها با هم فرق دارد؟! در حضور برزخی، انسان از گذشته و آینده آزاد می‌شود تا در آن فضا، درکی از نور عصمت اولیاء معصوم پیدا کند □ مثل همان‌که در قبر و برزخ مؤمنین با امامان معصوم ملاقات دارند □ در فضای نور عصمت، تازه افق شخصیت انسان جهت‌آهنس با حضرت حق گشوده می‌شود. موفق باشید